

на постиляча да иска да ся повесели и да плаши хората като да неможе вече да си дава той подъ киринъ кѣщѣтъ. Като не наидохъ нищо, азъ прѣкарахъ деня твърдѣ спокойно. Около петьтъ чяса прѣзъ нощѣтъ, като сѣдехъ край огъня съ мѣжа си, чухъ единъ подземенъ тропоть, но неможехъ да го различѣ отъ дѣ произлизаше, защото мѣняваше мѣстото си на секѣ минутѣ: често обаче приличаше да излиза отъ посрѣдъ одаѣтъ. Този тропоть никѣкъ не мя уплаши и смѣшкомъ казахъ: „Ако не бѣхъ была обышла зимницѣтъ, щела бѣхъ да повѣрвамъ че тамъ ся работѣтъ лѣжливы пары.“ Защото тропотьтъ приличаше като на единъ чукачъ. На зараньтъ не ся чуеше вече нищо; но тропанieto пакъ почна на другѣтъ нощъ, и, подиръ двѣ седмицы забѣлѣжвахъ че тропанieto бѣше по-силно въ петѣкъ, който бѣше деньтъ когато бѣше изгорѣла кѣщата. Азъ прѣкарахъ нощѣтъ на втория петѣкъ безъ да лѣгамъ, и назараньтъ около десетъ часа, чухъ да ся разговаря нѣкой, но приличаше да излиза изподземъ. Съ нестерпѣніе очекахъ деньтъ, и молихъ мѣжа си да стои на мѣстото си; а азъ излѣзнахъ, и отидохъ въ сѣсѣдѣтъ кѣщѣ; тя бѣше една кръчма, и сапикасахъ че яхърѣтъ на тази кръчмѣ бѣше задъ нашыя салонъ, отъ дѣто ся чуеше тропанieto. Вый знаете, Господжицы, че конетѣ бѣжѣтъ съ крака отъ врѣме на врѣме; денѣ ся нечуѣтъ, защото дневныйтъ трѣсекъ не дава да ся чуѣтъ; но въ ношното глухо врѣме сека тѣхна стѣпка ся чуе най-добрѣ. Азъ зехъ единъ голѣмъ тоягъ, и като ударихъ силно три пѣти наземъ, влѣзнахъ си у насъ, и мѣжъ ми ми каза, че отъ когато бѣхъ излѣзнала ударило ся было три пѣти. Петѣцитѣ бѣхъ пазарни дни; дохож-